De beroemde Engelſche Dichter R. SOUTHEY betaalde op den 21ſten Maart 1843 den tol der Natuur. Onder zijne dichterlijke Werken heeft zijn uitvoerig Gedicht *Roderik, de laatſte der Gothen*, door de vertaling van Mevrouw BILDERDIJK onder onze Landgenooten de meeste bekendheid verkregen. Hij was op jeugdigen leeftijd een hevig liberaal, en werd in gevorderde jaren een ſtellig voorſtander, zoo in het Godsdienſtige als Staatkundige, van de zoogenaamde behoudende partij. Hij voerde later den titel van Hofdichter. Hij heeft ook onderſcheidene Historiſche Werken, inzonderheid over de *Britſche Zeemagt* en *Levensbeſchrijvingen van eenige Engelſche Vlootvoogden* in het licht gegeven, werd in 1774 te *Brusſel* geboren, en bereikte alzoo 69 jaren. De Tweede Klasſe benoemde hem in 1816 tot Geasſociëerde.

Dezelfde Klasſe had verder het gemis te betreuren van twee Correspondenten.

Mr. W. C. ACKERSDIJK overleed te *Rotterdam* op den 8sten Februarij, 82 jaren oud. Hij werd in *'s Hertogenbosch* geboren, te *Utrecht* in den jare 1780 tot Meester in de beide Regten bevorderd, en zette zich als praktiſerend Advokaat in zijne geboorteplaats neder, verplaatſte zich in 1807 met der woon naar *Utrecht*, bij den aanvang van de Akademiſche loopbaan van zijn eenigen zoon, den tegenwoordigen Utrechtſchen Hoogleeraar J. ACKERSDIJK, terwijl hij in 1820 *Rotterdam* verkoos als de plaats, waar hij zijnen ouderdom zou ſlijten, welke hij geheel aan de beoefening zijner geliefkoosde ſtudiën, de Vaderlandſche Letterkunde en Oudheidkunde heeft toegewijd. Zijne veelvuldige Geſchriften van meerdere en mindere uitgebreidheid zullen zijnen naam doen voortleven. Koning LODEWIJK benoemde hem tot Staatsraad in buitengewone dienst, doch voor de benoeming van gewonen Staatsraad werd door den Heer ACKERSDIJK bedankt, in weerwil van herhaalde en dringende aanzoeken. Sedert 1832 behoorde hij als Correspondent tot het Inſtituut.

Jhr.

Keizer PAUL eene *Proeve van Statistieke Beschrijving van Koerland*; in de overige worden van hem geprezen de Levensbeschrijving van den Baron SIGISMUND VON HEBERSTEIN, een Oostenrijksch Diplomaat en Reiziger van de zestiende eeuw, door sommigen de tweede ontdekker van het groote Rusland genaamd; — voorts zijne *Proeve van Poëzij van onbeschaafde volken* a°. 1799, — zijne *Bibliotheca Epiglottica* of overzicht van alle bekende talen en hare dialecten (a°. 1820), — zijne *Bibliotheca Sanscrita*, en *proeve eener literatuur van het Sanskrit* (a°. 1830), — zijne *Rapports entre la langue Sanscrite et la langue Russe*, en andere werken tot die in onze dagen zoo hoog belangrijk gewordene studie betrekkelijk. Hij was sedert 1825 Voorzitter der Asiatische Academie te Petersburg. De Tweede Klasse van ons Nederlandsch Instituut had hem tot haren Geassocieerde verkozen ten jare 1818.

De naam van ROBERT SOUTHEY, Engelsch Hofdichter of *Poët Laureat*, zou alleen daarom reeds in ons Vaderland niet onbekend mogen zijn, daar zijn meesterstuk, de *Rodrigo de Goth*, door de waardige Echtgenoote van BILDERDIJK in schoone Hollandsche verzen is overgebracht. Onder zijne talrijke, in een levensloop van zes en zestig jaren uitgegevene dichtwerken beslaan nog vier andere *epische*, of wil men *historische* gedichten van na genoeg gelijke uitvoerigheid met den *Roderic* eene aanzienlijke plaats: *Jeanne d'Arc*, de bekende heldin in de Fransche geschiedenis der vijftiende eeuw, — *Thalaba de Verwoester* uit eene oud Arabische wondervertelling, — *Madoc*, naar eene Engelsche legende, welke de vestiging van het Rijk van Mexico aan eenen in de twaalfde eeuw uitgedreven Prinsenzoon van Wallis toeschrijft, — eindelijk, de *Vloek van Kehama* uit de wereld der Hindous.

Ook buiten het gebied der poëzij was de pen van ROBERT SOUTHEY, zoo niet altijd even klassiek of puntig, toch in nuttige voortbrengselen voor de kennis van volken, landen, en merkwaardige mannen bijzonder vruchtbaar. Men heeft van hem een uitvoerige *Geschiedenis van Brazilië*, waarin over de betrekking der Nederlanders tot die landstreek een zelden partijdig, meermalen zelfs zeer gunstig getuigenis wordt afgelegd. Hij beschreef

zijne *Reis door Spanje en Portugal*; gaf insgelijks een werk over de *Britsche Zeemacht*, mitsgaders de Levensbeschrijving van eenige Engelsche Vlootvoogden; op het gebied van Kerkgeschiedenis, eindelijk, eene Biographie van de beide broeders WESLEY.

In zijn Vaderland vond hij, èn als Dichter èn vooral om de gevoelens van zijn rijper leeftijd ten aanzien van Politiek en Godsdienst, vele ongunst, inzonderheid bij de aanhangers van Lord BYRON, met welken hij langen tijd in een hevigen en openbaren kampstrijd verwikkeld is geweest.

Tot het Rijk der Nederlanden had ROBERT SOUTHEY, (immers toen deze Klasse hem onder hare Geassocieerden eene plaats aanbood ten jare 1816,) eene betrekking alreeds door zijne geboorte. Hij zag namelijk het eerste levenslicht in 1774 te Brussel. In 1825 bezocht hij Holland, vooral de stad Leyden, alwaar in het bijzonder zijn hart trok naar de persoonlijke kennismaking met het beroemde, destijds aldaar gevestigde Dichterpaar BILDERDIJK, dat hij sedert de overbrenging van zijnen RODRIGO door briefwisseling aanvankelijk had leeren waardeeren en lief krijgen.

Tijdens dat bezoek door een ongemak aan het been overvallen, werd hij in het huis zijner beide genoemde kunst- en hartvrienden gedurende eenige weken geherbergd en verpleegd. Hij heeft later die omstandigheid in eenen dichterlijken brief aan zijnen vriend ALLAN CUNINGHAME herdacht met uitdrukkingen, die zijne gezindheid zoo jegens BILDERDIJK als jegens BILDERDIJKS Vaderland treffend doen uitkomen:

Maar wie dan toch is BILDERDIJK? hoor ik u zeggen.
Een billijk vragen, maar ô CUNINGHAME! die nooit
Gedaan zou zijn, had niet de vloek, die Babel trof,
De vleugels ook der Dichtkunst afgeknot.
Het is de man, die toen Napoleon hem vroeg:
»Zijt gij bekend in 't rijk der letterkunde?"
Het antwoord geven kon en dorst: »Voor 't minst
»Ik deed hetgeen ik doen moest om 't te zijn."
Het is een man, die op zijn onverschrokken borst
De scherpste pijlen van den tegenspoed ontfing;
Wien noch het volksgeschreeuw in al zijn kracht en woede,
Noch 't dreigende gelaat van Dwingelanden zou

Verdrongen hebben van beginsels, recht en plicht....
In wetenschap en wonderbaar genie
Rijk, onuitputlijk rijk, Poëet en Wijsgeer.
De taal eens volks, dat voor geen ander hoeft te wijken
In kloeke, in schoone, in schitterende daden,
Maar binnen al te naauwe grenzen ingesloten,
Heeft op zijn grondgebied een naam geteld,
Die anders heel Europa vervuld had van zijn galm....
Dit is, mijn ALLAN! dit 's die Hollander, aan wien
Hoogachting en bewondering mijn ziel
Verbonden, en het innig zamenstemmen,
Des harten, — maar ook dank voor weldaan, ja voor liefde,
Wanneer ik, vreemdeling en lijder ver van huis
Werd opgenomen in het zijn, verzorgd, gekweekt,
Verkwikt, zoodat geheele weken, pijnlijk
En somber elders, als één dag voor mij vervloten;
Ja, als een dag, in 't dagboek van mijn leven
Gemerkt als een der blankste.....

In de dichtbundels van BILDERDIJK en van zijne gade vindt men van wederzijde menig hartelijk vers aan onzen overledenen Engelschen Geassocieerde gericht.

Uit de rangen harer Correspondenten ondervond de Klasse in den loop der twee jongste Instituutsjaren, insgelijks twee belangrijke verliezen: Mr. WILLEM CORNELIS ACKERSDIJCK en Jonkheer Mr. HUBERT MATTHIJS ADRIAAN JAN VAN ASCH VAN WIJCK, de eerste op den 7den Februarij 1843, in twee-en-tachtig-jarigen ouderdom; de tweede op den 16den Julij van dat zelfde jaar in negen-en-zestigjarigen leeftijd van deze wereld afgeroepen.

ACKERSDIJCK, geboortig en afkomstig uit 's Hertogenbosch, had zijne studiën gemaakt aan de Hoogeschool te Utrecht, alwaar hij ten jare 1779 het Doctoraat in de Rechten verkreeg op een Academische Verhandeling *over het gebruik en gezag der Dichtkunst en der Dichters in de Rechtsgeleerdheid, en het wederzijdsche gebruik der Rechtsgeleerdheid bij de lezing en uitlegging van Dichters*. Daarop in zijne geboortestad gevestigd, practiseerde hij een tijd lang als Advocaat, en werd vervolgens Secretaris der Stad, tot dat de omwenteling van 1795 hem van die post ontzette. Hij hervatte nu de rechtsgeleerde praktijk tot op het jaar 1807, als